

ลดโลกร้อน

ในฐานะกรรมการสิ่งแวดล้อมของสหภาพยุโรป นายสตาเวออส ดิมาส พูดถึงความจำเป็นในการที่ประชาคมโลกต้องช่วยกันรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และบทบาทของสหภาพยุโรปในฐานะผู้นำในด้านดังกล่าวมาโดยตลอด

ถ้ามีการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจริงถือเป็นเรื่องเร่งด่วน?

ในภาวะที่ก๊าซเรือนกระจกมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ หากประชาคมโลกยังไม่เร่งและยอมทำอะไร ระดับความรุนแรงของปัญหาอาจมีมากขึ้นกว่าที่จะป้องกันไม่ให้เข้าขั้นวิกฤติได้ ซึ่งสิ่งนี้หมายถึงการที่ชีวิตของผู้คนนับล้านในเอเชียและทั่วโลกนั้นกำลังตกอยู่ในอันตราย

จุดยืนของสหภาพยุโรปในเรื่องนี้คืออะไร?

จุดหมายหลักคือการควบคุมไม่ให้ภาวะโลกร้อนทวีความรุนแรงถึงขีดอันตราย ซึ่งทางวิทยาศาสตร์กำหนดค่าขีดอันตรายนี้ไว้ที่ 2 องศาเซลเซียสเหนือค่าอุณหภูมิเฉลี่ยก่อนยุคอุตสาหกรรม ซึ่งหมายถึงระดับอุณหภูมิที่สูงกว่า ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันได้เพียง 1.2 องศาเท่านั้น การที่จะรักษาไม่ให้เกิดการเพิ่มของระดับอุณหภูมิมากกว่า 2 องศาเซลเซียสนั้น ยังเป็นสิ่งที่สามารถทำได้หากทุกคนในโลกร่วมมือกัน นั่นหมายความว่าภายในปี 2020 ระดับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกจะไม่สามารถสูงขึ้นได้อีก โดยที่ภายในปี 2050 เพดานของอัตราการปล่อยก๊าซฯ ดังกล่าวจะต้องลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่งจากระดับการปล่อยก๊าซฯ ที่เกิดขึ้นในปี 1990 ประเทศอุตสาหกรรมต้องทำตัวเป็นผู้นำในการลดอัตราการปล่อยก๊าซฯ ร้อยละ 30 ต่ำกว่าระดับการปล่อยก๊าซฯ ในปี 1990 ภายในปี 2020 นี้ ซึ่งจุดยืนนี้จะเป็นสิ่งที่อยู่จะถือปฏิบัติหากประเทศต่างๆ ที่พัฒนาแล้วตกลงที่จะมีส่วนร่วมรับผิดชอบในระดับเดียวกัน

แล้วประเทศที่กำลังพัฒนาล่ะ?

การให้เรื่องนี้เป็นความรับผิดชอบของประเทศที่พัฒนาแล้วเพียงฝ่ายเดียวไม่ใช่ทางออกของ

ปัญหาเนื่องจากอัตราการปล่อยก๊าซฯ ที่เพิ่มสูงขึ้นในอนาคตจะมาจากประเทศกำลังพัฒนาเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นเราจึงต้องการความร่วมมือจากประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะกลุ่มที่มีกำลังทางเศรษฐกิจเข้มแข็งกว่าประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ให้ตรึงระดับการเพิ่มการปล่อยก๊าซฯ ให้ต่ำกว่าร้อยละ 15 ถึง 30 ของระดับการปล่อยก๊าซฯ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในปี 2020 และแน่นอน เป็นหน้าที่ของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมที่จะมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะกลุ่มประเทศที่ยากจนกว่าประเทศอื่นๆ มากในด้านการเงินและเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการลดการปล่อยก๊าซฯ และรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่มาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

คิดว่ายุทธธรรมหรือไม่ ที่ประเทศกำลังพัฒนาจะต้องแบกรับภาระในการลดอัตราการปล่อยก๊าซฯ นี้ด้วย?

ณ ตอนนี้ จีนแซงหน้าอเมริกาแล้วในฐานะประเทศที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากที่สุด และหากนับรวมการปล่อยก๊าซฯ ที่เกิดจากการทำลายป่า ประเทศกำลังพัฒนาปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากกว่าประเทศที่พัฒนาแล้ว นี่คือนิสัยที่ทำให้การแก้ไขปัญหาจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย

วิกฤติเศรษฐกิจโลกทำให้ความมุ่งมั่นที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดน้อยลงหรือไม่?

แน่นอนนี่เป็นสิ่งที่ทุกคนกลัวกันมากเมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจขึ้นเมื่อปีก่อน อย่างไรก็ตามผลกระทบมีน้อยกว่าที่คาดกันไว้ สำหรับอียูเอง แม้ในเดือนธันวาคมปีที่แล้วซึ่งเป็นช่วงต้นของ

วิกฤติ เราได้ตกลงบังคับใช้มาตรการที่จะทำให้สามารถลดการปล่อยก๊าซฯ ได้อย่างน้อยร้อยละ 20 ของระดับก๊าซฯ ในปี 1990 ภายในปี 2020 นอกจากนี้ยุโรป อเมริกา จีน เกาหลีใต้ และประเทศอื่นๆ ยังได้หันมาพลิกวิกฤติการณ์การขาดปัจจัยกระตุ้นเศรษฐกิจให้เป็นโอกาสในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการเร่งการลงทุนในเทคโนโลยีที่พึ่งพาคาร์บอนน้อยภายใต้แผนการฟื้นฟูเศรษฐกิจ

ถึงเวลาแล้วหรือยังที่จะมีการเก็บภาษีคาร์บอนทั่วโลก?

ไม่แน่ครับ ผมไม่คิดว่าการเก็บภาษีจากการปล่อยคาร์บอนจะได้อะไร โดยทางการเมืองแล้วมันเป็นสิ่งที่ขัดขวางการนำไปสู่ความร่วมมือ มันอาจสามารถทำให้มีเม็ดเงินขึ้นมาได้ แต่ไม่มีใครแน่ใจว่ามันจะให้ผลดีในเชิงสิ่งแวดล้อม ในทางตรงกันข้ามการใช้กลไกตลาดคาร์บอนนานาชาติที่พิธีสารเกียวโตกำหนดสามารถนำไปสู่ข้อผูกมัดที่ชัดเจนในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซฯ ของแต่ละประเทศได้

เรากำลังกังวลเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากเกินกว่าเหตุหรือเปล่า

ความจริงมันอยู่ข้างหน้าเราอยู่แล้ว คำยืนยันทางวิทยาศาสตร์จากนานาชาติก็บอกไว้ว่าการเปลี่ยนแปลงฯ นี้ส่วนใหญ่แล้วเกิดขึ้นจากฝีมือมนุษย์เอง และจะถึงขีดความรุนแรงในศตวรรษนี้ หากพวกเราปล่อยก๊าซฯ กันอย่างไม่มีการควบคุม จะมีใครกล้าบอกไหมว่าสิ่งที่นักวิทยาศาสตร์เหล่านี้พูด เป็นเรื่องโกหกทั้งหมด?

People arriving in Copenhagen where the UN Climate Change Conference is held in December 2009